

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Yttrande över betänkandet Kompletteringar till den nya säkerhetsskyddslagen (SOU 2018:82)

Regeringskansliets diarienummer Ju2018/05292/L4

Inledning

Den nya säkerhetsskyddslagen, som träder i kraft den 1 april 2019, innebär att säkerhetsskyddet genomgår en nödvändig modernisering samt att det anpassas till dagens behov och hotbild.

Förslagen i det nu aktuella betänkandet syftar till att ytterligare förstärka säkerhetsskyddet på ett antal centrala områden. Dessa frågor kan inte sägas stå i centrum för Svea hovrätts verksamhet. Hovrätten har därför valt att begränsa sitt remissyttrande till avsnitt 9 i betänkandet som rör sanktioner mot den som åsidosätter sina säkerhetskyddsåtaganden.

9.5 Sanktionsavgift bör införas

Det föreslagna sanktionssystemet är uppbyggt efter förebild i lagen (2018:1174) om informationssäkerhet för samhällsviktiga och digitala tjänster, den s.k. NIS-lagen. I remissyttrandet gällande detta lagstiftningsärende ansåg Svea hovrätt att det var ändamålsenligt att införa bestämmelser om sanktionsavgift istället för bestämmelser om straffansvar. Hovrättens uppfattning är densamma i detta fall.

9.8 Överträdelser som ska leda till sanktionsavgift

Hovrätten delar utredningens bedömning att sanktionsavgift bör reserveras för de säkerhetsskyddsregler som är allra viktigast för säkerhetsskyddet. Från verksamhetsutövarens perspektiv måste det vidare vara förutsebart och tydligt i vilka fall en sanktionsavgift får tas ut, eftersom den har en straffliknande karaktär och kan uppgå till betydande belopp.

Anmälningsskyldighet

Utifrån nämnda utgångspunkter bör verksamhetsutövarens grundläggande skyldighet att anmäla att den bedriver säkerhetskänslig verksamhet vara sanktion-

rad. Däremot förefaller det inte lika nödvändigt ta ut sanktionsavgift för underlåtenhet att anmäla att denna typ av verksamhet har upphört.

Säkerhetskyddsåtgärder

Som utredningen påpekar är de krav som framgår i säkerhetskyddslagen relativt obestämnda. I vissa fall preciseras dessa genom förordning och föreskrifter, men i sistnämnda avseende är allt arbete inte gjort. Det är därför angeläget att en verksamhetsutövare inte påförs sanktionsavgifter innan tillräckliga preciseringar av utövarens åligganden finns på plats. Om så inte är fallet bör tillsynsmyndigheten välja att ingripa med ett föreläggande om åtgärd, eventuellt i förening med vite, i stället för att ta ut sanktionsavgift. Väljer tillsynsmyndigheten trots allt att utfärda en sanktionsavgift i ett sådant fall kan domstolen i sista hand efterge avgiften med stöd av bestämmelserna i 4 b kap. 5 §.

Skyldighet att kontrollera, anmäla och rapportera

Samma synpunkter som ovan gör sig gällande i denna del, dvs. att det inte är lämpligt med sanktionsavgifter innan tillräckliga preciseringar har skett av verksamhetsutövarens åligganden.

Övrigt

Hovrätten har i övrigt inte någon erinran mot förslaget.

I handläggningen av detta ärende har deltagit hovrättspresidenten Anders Perklev och hovrättslagmannen Jan Öhman, föredragande.

Anders Perklev

Jan Öhman